

ژورنال

شماره ۹۶۶

۱۸ فوریه ۲۰۲۵ - ۳۰ بهمن ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: سوسن صابری

در این شماره ژورنال:

مبارزه بر سر تعیین حداقل دستمزد کارگران

محسن ابراهیمی

محکومیت جمهوری اسلامی توسط گروه هفت، چه اهدافی را مدنظر دارد؟

شهاب بهرامی

جشنواره‌های حکومتی و هنرمندان معترض

سوسن صابری

مسجد امام علی در استکهلم باید بسته شود!

امیر توکلی

مبارزه بر سر تعیین حداقل دستمزد کارگران

محسن ابراهیمی

با نزدیک شدن به پایان سال ۱۴۰۳، بار دیگر، رسانه‌های حکومتی پر شده است از بحث‌های تکراری در باره موضوع حداقل دستمزد که قرار است توسط شورای عالی کار تعیین شود.

حداقل دستمزد سالانه را شورای عالی کار، ظاهراً با حضور نماینده کارگران در کنار نمایندگان دولت و کارفرما تعیین می‌کند. می‌دانیم که شورای عالی کار عملاً شورای عالی سرمایه است. دولت که خودش بزرگ‌ترین کارفرما و پاسدار کل طبقه سرمایه‌دار و کارفرماها است. نمایندگان واقعی کارگران هم معمولاً با احکام سنگین در زندان‌های جمهوری

اسلامی سرمایه‌داران هستند. در نتیجه حداقل دستمزد کارگران را نمایندگان سرمایه‌داران تعیین می‌کنند. برعکس، حداقل دستمزد را باید کارگران از طریق تشکلهای سراسری و مجامع عمومی و باتوجه‌به یک سبد معیشتی مرفه و انسانی تعیین کنند.

روشن است که معیار طبقه سرمایه‌دار برای تعیین حداقل دستمزد، تأمین سود برای طبقه خودش است. دقیقاً بر اساس همین معیار، هر سال شورای عالی کار با افزایش درصد ناچیزی بر دستمزد پایه که خودش چندین بار زیر خط فقر است، فقر بیشتری را بر طبقه کارگر تحمیل و سود نجومی را برای طبقه حاکم تأمین می‌کند. در مقابل، معیار کارگر برای تعیین حداقل دستمزد، تأمین یک زندگی

مرفه و انسانی بر اساس بالاترین استانداردهاست.

باتوجه به موازین و معیارهای متضاد دوطبقه در مقابل هم، روشن است که یک ماه آینده طبقه کارگر چالش بسیار مهمی پیش رو دارد. باید با یک اتحاد مبارزاتی گسترده میان فعالین کارگری، تشکلهای و شبکههای متنوع کارگران برای چنین چالشی آماده شد. در مقابل صف آرای سرمایه داران و ارگانهای حکومتی شان، باید با یک صف آرای گسترده و متحدانه به سراغ مفت خوران حاکم برویم.

روشن است که مبارزه بر سر تعیین دستمزد عرصه بسیار مهم چالش کارگران علیه طبقه‌ای است که از قبل کار کارگران به ثروت نجومی می‌رسند.

اما این هم روشن است که رهایی کامل کارگر
زمانی ممکن است که کل نظام مبتنی بر بردگی
مزدی زیرورو شود. نظامی که در آن اکثریت عظیم
جامعه مجبورند نیروی کارشان را همچون کالا به
صاحبان سرمایه بفروشند و فقط بخش ناچیزی از
ثروت و امکانات تولید شده توسط خودشان را در
قالب دستمزد تحویل بگیرند. فریاد "فقر، فساد،
گرونی، میریم تا سرنگونی" شعار چنین دورنمایی
است که در خیزش‌های توده‌های محروم طنین
می‌افکند.

محکومیت جمهوری اسلامی توسط گروه هفت،

چه اهدافی را مدنظر دارد؟

شهاب بهرامی

وزیران خارجه آمریکا، کانادا، بریتانیا، فرانسه، آلمان، ایتالیا و ژاپن در گروه هفت و نماینده ارشد اتحادیه اروپا، روز شنبه ۲۷ بهمن در حاشیه کنفرانس امنیتی مونیخ در آلمان با یکدیگر دیدار کردند. در پایان این دیدار، گروه هفت بیانیه‌ای منتشر کرد و در آن به صراحت، "اقدامات بی‌ثبات‌کننده ایران"، از جمله پیشرفت سرعت غنی‌سازی اورانیوم بدون توجیه معتبر و کمک تسهیل‌کننده ایران "به سازمان‌های تروریستی و گروه‌های مسلح در سراسر خاورمیانه و دریای سرخ" را محکوم نمود.

اهم سیاست دول اروپایی و دولت آمریکا بر چند نکته متمرکز است، جمهوری اسلامی غنی‌سازی اورانیوم با غلظت بالا را متوقف کرده و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، دسترسی، نظارت و کنترل کامل بر فعالیت‌های هسته‌ای ایران را داشته باشد. جمهوری اسلامی از سیاست گروگان‌گیری اتباع دو تابعیتی و اتباع خارجی دست برداشته، تمامی فعالیت‌های تروریستی را متوقف و حمایت‌های نظامی، مالی و لجستیکی خود به نیروهای نیابتی را به طور کامل قطع کند و همچنین حمایت‌های نظامی خود را به اشغال اوکراین توسط روسیه پایان داده و به ارسال پهپاد و موشک‌های بالستیک به کشور مزبور پایان دهد.

لازم به یادآوری است در این بیانیه برای تزیین و

رنگ‌ولعاب دادن ژست اومانستی، خواستار "احترام دولت ایران به حقوق شهروندی و رعایت حقوق بشر" نیز شده‌اند؛ لذا بیانیه "سرکوب سراسری و نقض حقوق اساسی بشر" از سوی حکومت ایران را نیز محکوم می‌کند. سؤال اینجا است که این محکومیت‌های گاه‌وبیگاه دول اروپایی چه تأثیر جدی در تغییر سیاست خارجی و سیاست سرکوب وحشیانه داخلی داشته و چقدر حکومت به این محکومیت‌ها تمکین کرده است. واقعیت نشان داده که رژیم نه تنها عقب‌نشینی نکرده؛ بلکه همچنان گستاخانه به سیاست سرکوب ادامه داده است.

راه‌حل‌رهایی از طاعون حکومت اسلامی، نه انتشار قطاری از اعلامیه و بیانیه در محکومیت و لفاظی‌های دیپلماتیک و فشار حداکثری، بلکه بایکوت سیاسی

- دیپلماتیک حکومت اسلامی، بستن تمامی سفارتخانه‌های رژیم، بیرون انداختن حکومت از نهادهای بین‌المللی و بالاخره حمایت جدی از مبارزات مردم ایران برای پیروزشدن بر جنایت کاران و اوباشان اسلامی است.

جشنواره‌های حکومتی و هنرمندان معترض

سوسن صابری

چهل‌مین جشنواره موسیقی فجر رژیم نیز، بمانند جشنواره فیلمش، با تحریم و بی‌اعتنایی هنرمندانی که در کنار مردم قرار دارند روبرو شد. مسئولین این جشنواره حکومتی اجرای چند روز جشنواره را با به‌اصطلاح "قدردانی" تقدیم به چند هنرمند کردند که با واکنش و اعتراض آنان جواب گرفت.

حسین علیزاده موسیقیدان، در اعتراض به این جشنواره گفت: "همه افتخارم در موسیقی ایران همواره عدم حضور در جشنواره موسیقی فجر بوده است. این جشنواره فرمایشی است، نه هنری و نه در حد و اندازه هنر. من از هرگونه بزرگداشت از

طرف ارگان‌های حکومتی بی‌نیاز هستیم و پیوسته
سپاسگزار مردم آگاهی‌ام که بی‌دریغ پشتیبان
هنر و هنرمندشان در هر شرایطی بوده‌اند.

محسن چاوشی خواننده هم در یک استوری
نوشت: "مطلع شدم که برگزارکنندگان جشنواره
موسیقی فجر از من نامی در روز پنجم این برنامه
آورده‌اند. نه راضی‌ام به چنین چیزی و نه علاقه به
شنیدن نام خود (به هر بهانه و دلیلی) در چنین
موقعیت‌ها و محافلی دارم."

و در آخرین روز هم سیمین غانم خواننده به
"قدردانی" جشنواره حکومتی جواب داد که "نیازی
به قدرشناسی از طرف مسئولان جشنواره فجر را
ندارم" در یک پیام صوتی همچنین از محدودیت

برای آواز زنان انتقاد کرد و گفت که در سال‌های اخیر حتی امکان برگزاری کنسرت برای زنان هم از او گرفته شده است.

مسئله نقش هنرمندان در جنبش‌های اعتراضی علیه حکومت‌های استبدادی از دوران انقلاب مشروطه تا امروز، در همبستگی با اعتراضات عدالت‌طلبانه مردم و در دفاع از آزادی بیان و هنر آزاد، یکی از مباحث فرهنگی و سیاسی مهم جامعه بوده است. امروزه هنرمندان معترض به ویژه در حوزه‌های سینما و موسیقی و ادبیات با محدودیت‌های شدیدی از طرف جمهوری اسلامی مواجه هستند. سانسور، ممنوعیت فعالیت، عدم صدور مجوز و بازداشت و زندان و شکنجه و صدور احکام اعدام از روش‌های بکار گرفته شده رژیم برای کنترل هنر و هنرمند

است.

اما علی‌رغم اینها، هنرمندان معترض و مردمی در طی این سال‌ها از راه‌های گوناگون در مبارزه با سرکوب و در دفاع از آزادی بیان نقش مؤثری بازی کرده‌اند. تحریم جشنواره‌های حکومتی، خلق آثاری که با پیام‌های اعتراضی فریاد مردم علیه فقر و بی‌حقوقی و سرکوب را نمایندگی می‌کنند، حمایت از همکاران زندانی و ممنوع‌الکار و همچنین تلاش برای ایجاد نهادهای مستقل هنری از این جمله‌اند. این دسته از هنرمندان شایسته بیشترین حمایت‌ها هستند.

مسجد امام علی در استکهلم باید بسته شود!

امیر توکلی

خواست بستن مسجد امام علی در استکهلم خواست قدیمی مخالفین جمهوری اسلامی است. این مسجد مرکز جاسوسی از فعالین سیاسی و سازماندهی اقدامات تهدیدآمیز و تروریستی در سوئد است. این مسجد همچنین با برقرارکردن مدارس اسلامی و با برگزاری جشن حجاب برای دختران خردسال سعی در مغزشویی نوجوانان در استکهلم سوئد دارد.

ما مخالفین جمهوری اسلامی بارها ماهیت واقعی فعالیت‌های این مسجد را از طریق نامه و ملاقات

حضور و یا آکسیونهای اعتراضی به گوش مقامات دولتی رسانده بودیم، اما دولت سوئد با اتکا به سیاست ممانعت با رژیم اسلامی و بر اساس تز ارتجاعی و ضدانسانی نسبیت فرهنگی بر این افشاگریها و اعتراضات چشم بسته و حتی به این مسجد و دیگر مراکز اسلامی سالانه کمک مالی هنگفتی هم می کرد.

امروز دیگر اقدامات خرابکارانه جمهوری اسلامی در نقاط مختلف دنیا، جایی برای چشم پوشی و دیپلماسی مخفیانه باقی نگذاشته است. سیاست ممانعت اروپا و سوئد جای خودش را به فشار بر جمهوری اسلامی داده است. چند هفته پیش پلیس امنیت سوئد در گزارش مفصلی نقش

مخرب و خلاف قانون این مسجد را رسانه‌ای کرد و نخست‌وزیر سوئد هم فعالیت‌های خرابکارانه و جاسوسی مسجد امام علی را در سخنرانی‌اش مطرح کرد و آن را غیرقابل تحمل خواند. بعد از این گزارشات امام جمعه این مسجد توسط پلیس امنیت شبانه دستگیر و بعد از سه هفته برای همیشه از سوئد اخراج شد.

ما مخالفین جمهوری اسلامی طی نامه‌ای سرگشاده به نخست‌وزیر سوئد که به امضای چهارده سازمان و انجمن رسیده، از اقدامات دولت سوئد در اخراج امام جمعه و توقف کمک‌های مالی به این مسجد حمایت کردیم؛ ولی آن را کافی ندانستیم. ما خواهان بسته‌شدن مسجد امام علی، این مرکز جاسوسی

هستیم. همانطور که دولت آلمان مسجد آبی در
هامبورگ را بست، این مسجد هم باید بسته شود.
تا رسیدن به این هدف به فعالیت‌های خود ادامه
خواهیم داد.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۳۸۸۵۷۵۰۲۰

ژورنال